

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: P-526/2026-35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, u ime Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Nataši Vukić, u pravnoj stvari tužitelja MARJAN ŠMIDOVNIK, Vrpolje 118, Kamnik, R. Slovenija, OIB: 98151336769, kojeg zastupa punomoćnik Mićo Ljubenko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ljubenko & Partneri d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženika KOMUN d.o.o. Šilo, Nova cesta 19, OIB: 65560806159, kojeg zastupa punomoćnica Ivana Smiljanić, odvjetnica u Rijeci, radi isplate 4.624,00 EUR s kamatom, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 5. listopada 2026., u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja, i zamjenice punomoćnika tuženika, 23. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„I. Nalaže se tuženiku da isplati tužitelju 4.624,00 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena, tekućim na taj iznos od 26.2.2014. pa do 31. srpnja 2015., sa zateznim kamatama po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 (tri) postotna poena tekućim na taj iznos od 1. kolovoza 2015. pa do isplate, sve u roku od 8 (osam) dana, pod prijetnjom ovrhe.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati onaj iznos za kojeg sud u parničnom postupku eventualno pokrenutom radi naknade štete koja je nastala u štetnom događaju od dana 11. studenog 2011. na vezu u lučici Klimno, otok Krk na način da je ista šteta nastala uslijed pucanja pramčanog priveza plovila ŠL 1519 u moru, a za koji postupak tužitelj još nije zaprimio tužbu.“

II. Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak od 800,00 EUR u roku od 8 (osam) dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 11. studenoga 2016. podnio tužbu radi regresne naknade štete od 4.624,00 EUR s kamatama. Dana 11. studenoga 2011. na vezu u lučici Klimno, otok Krk, a u kojoj je bilo vezano plovilo tužitelja registarske oznake ŠL1519, uslijed olujne bure došlo je do pucanja pramčanog priveza plovila u moru, pa je plovilo ostalo privezano samo krmenim privezom. Utjecajem bure plovilo je okrenuto, te je "uletjelo" između dva plovila privezana u drugom redu, gdje je došlo do međusobnog udaranja. Osim tužiteljeva plovila oštećena su i plovila ŠL1476, KP693 i ŠL1058. Plovilo tužitelja kao i ostala oštećena plovila nalazila su se na vezu u lučici Klimno temeljem ugovora o vezu od 27.4.2010. koji je sklopljen između tužitelja i tuženika. Čl. 3. tog ugovora tuženik je preuzeo obvezu veza broda, te nadzor nad konopima za vez. Plovila su preuzeta na čuvanje, a tužitelj je dužan naknaditi štetu koja nastane za vrijeme čuvanja plovila. Vezano za ovaj štetni događaj protiv tužitelja je pokrenut postupak radi naknade štete koji se vodi kod Trgovačkog suda u Rijeci pod poslovnim brojem P-1263/2015 po tužbi Allianz Zagreb d.d. Zagreb radi isplate 4.624,00 EUR na ime regresne naknade štete nastale na plovilu ŠL1476. Tužitelj nema saznanja da su protiv njega pokrenuti još kakvi postupci vezani za ovaj štetni događaj, međutim, opreza radi ostavlja mogućnost da je protiv njega podnesena još kakva tužba iz istog događaja, u kojem se slučaju ovom tužbom smatraju obuhvaćeni svi zahtjevi trećih osoba prema njemu, a koji proizlaze iz ovog štetnog događaja, u kojem će slučaju u tom smislu urediti tužbeni zahtjev. Iz svega iznijetoga proizlazi da je za nastanak štete na plovilima od 11. studenoga 2011. u lučici Klimno odgovoran tuženik. Ukoliko gore navedeni postupak bude okončan na način da tužitelj bude u obvezi platiti iznose potraživane po regresnoj tužbi, to tužitelj temeljem čl. 963. Zakona o obveznim odnosima potražuje od tuženika regresnu naknadu za eventualno isplaćene iznose. Predložio je da sud prihvati tužbeni zahtjev.

2. Tužitelj je u tužbi predložio i prekid postupka do pravomoćnog okončanja postupka poslovnim brojem P-1263/2015 jer se radi o prethodnom pitanju.

3. Rješenjem ovog suda poslovnim brojem P-783/2016-5 od 30. siječnja 2018. određen je prekid postupka do pravomoćnog okončanja postupka koji se vodi kod ovog suda poslovnim brojem P-1263/2015 (str. 12 spisa), te je rješenjem poslovnim brojem P-783/2016-6 od 23. listopada 2025. nastavljen postupak (str. 14 spisa) jer je postupak P-1263/2015 pravomoćno okončan.

4. Tuženik je podnio odgovor na tužbu. Osporio je osnovanost tužbenog zahtjeva u cijelosti. Protiv tuženika se pred ovim sudom pod posl.br. P-779/2016 vodio postupak između tužiteljeva osiguratelja Croatia osiguranje d.d. protiv ovdje tuženika radi isplate naknade iz osiguranja po istom štetnom događaju kao iz ove tužbe. Tužba iz tog postupka podnesena je istoga dana kao i ova tužba koja je sadržajno, činjenično i pravno istovjetna ovoj tužbi. U označenom je postupku donesena presuda posl.br. P-779/2016 od 9. ožujka 2018. koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-2558/2018 od 22. ožujka 2022. te je pravomoćno odbijen zahtjev Croatia osiguranje d.d. za isplatu naknade iz osiguranja po predmetnom štetnom događaju, budući da se u konkretnom slučaju radi o izvanrednom događaju, odnosno o višoj sili zbog koje se tuženik oslobađa odgovornosti za štetu, sve primjenom odredbe članka 343. Zakona o obveznim

odnosima. Radi izbjegavanja ponavljanja, tuženik se poziva i upućuje na cjelokupnu priloženu dokumentaciju iz koje je razvidna i proizlazi neosnovanost tužbe. Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev.

5. Presudom ovog suda poslovni broj P-307/2026-13 od 27. travnja 2026. (str. 50-55 spisa), odbijen je tužbeni zahtjev. Odlučujući o žalbi tužitelja, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je rješenjem poslovni broj PŽ-2726/2026-2 od 30. lipnja 2026. (stranica 75-80 spisa) ukinuo prvostupanjsku presudu i predmet vratio na ponovno suđenje s uputom da sud u ponovljenom postupku otkloni nedostatke na koje mu je ukazao u točki 10. i 11. obrazloženja navedenog rješenja, razmotri činjenične navode tužbe kojima je vezan i potom odluči koje će dokaze izvesti ili neće ali tada dati razloge svojoj odluci, te ukoliko će izvoditi zaključke o ne/osnovanosti zahtjeva temeljem činjeničnog stanja iz drugih pravomoćnih parničnih postupaka koji nemaju istu pravnu osnovu a proizlaze iz istog štetnog događaja, tome dati potpune i pravilne razloge. Sud je postupio po uputi te je činjenično stanje utvrđivao samo iz ovog spisa i presude iz vezanog spisa P-1263/15.

6. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za regresnu naknadu štete od 4.624,00 EUR s kamatama koji iznos će biti u obvezi platiti Allianz Zagreb d.d. Zagreb za oštećenja na plovilu treće osobe ŠL1476 prema pravomoćnoj presudi.

7. Dakle, tužitelj je 11.11.202016. unaprijed utužio isplatu koju će eventualno biti dužan jedan dan platiti i to po pravomoćnosti postupka P-1263/2015. do koje pravomoćnosti je ovaj postupak bio u prekidu.

8. Taj postupak je za vrijeme prekida ovog postupka pravomoćno okončan i tužitelj je doista pravomoćnom presudom ovog suda poslovni broj P-1263/2015-23 od 8.11.2017. dužan platiti Allianz Zagreb d.d. Zagreb glavnica od 4.624,00 EUR s kamatama i troškovima (str. 37-41 spisa).

9. Među strankama nije sporno da je u štetnom događaju od 11.11.2011. u lučici Klimno oštećeno više brodica među kojima je i brodica tužitelja uslijed pucanja konopa na tužiteljevoj brodici i olujne bure. Nije sporno da se protiv tužitelja (kao tuženika) vodio postupak po tužbi Allianz Zagreb d.d. Zagreb, radi regresne naknade štete koju je tužitelj (osiguravajuće društvo) isplatilo svom osiguraniku za štetu na brodici ŠL1476. Nije sporno da je u tom postupku donesena presuda poslovni broj P-1263/15-23 od 8. studenoga 2017. koja je preinačena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-203/2018-3 od 5. studenoga 2020. a kojom pravomoćnom presudom je naloženo tuženiku (ovdje tužitelju) da plati 4.624,00 EUR Allianz Zagreb d.d. Zagreb (presuda na str. 37-41 spisa).

10. Sporno je da li taj iznos koji je tužitelj obavezan platiti po presudi ovog suda poslovni broj P-1263/15-23 od 8. studenoga 2017., preinačenoj presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-203/2018-3 od 5. studenoga 2020. može s uspjehom tražiti od tuženika s obzirom da tvrdi da je tuženik odgovoran za sudar brodica jer je preuzeo odgovornost za naknadu štete koja nastupi zbog pucanja konopa temeljem ugovora o vezu.

11. Radi utvrđivanja spornih i odlučnih činjenica sud je proveo dokazni postupak uvidom u dokumentaciju u spisu i uvidom u spis ovog suda poslovni broj P-1263/15, te saslušanjem tužitelja Marjan Šmidovnik (str. 91-92 spisa)

12. Te dokaze sud je cijenio svakog zasebno kao i sve dokaze zajedno u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 – Odluka USRH, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 89/14, 70/19 i 80/22), te je zaključio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

13. Tužitelj tužbeni zahtjev prvenstveno zasniva na odredbi čl. 963. Zakona o obveznim odnosima navodeći da od tuženika potražuje regresnu naknadu štete za eventualno isplaćene iznose.

14. Odredba čl. 963. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO-a, "Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23.) propisuje: isplatom naknade iz osiguranja prelaze na osiguratelja, po samom zakonu, do visine isplaćene naknade, sva osiguranikova prava prema osobi koja je po bilo kojoj osnovi odgovorna za štetu.

15. Navedena odredba je jasna te po mišljenju suda ne zahtjeva dodatno tumačenje. Stoga, konkretna odredba nije primjenjiva na tužiteljevu činjeničnu situaciju jer on prije svega nije osiguratelj koji je isplatio naknadu iz osiguranja da bi stupio u prava osiguranika.

16. Međutim, sud nije vezan pravnom osnovom koju je tužitelj naveo u tužbi.

17. U svakom slučaju činjenična osnova je takva da tužitelj traži povrat iznosa kojeg je platio po presudi.

18. Stoga se ovdje radi o zakonskoj subrogaciji. Tužitelj plaća iznos po presudi kao (solidarni) štetnik, nakon čega na njega prelaze vjerovnikova prava koja sada tužitelj ima prema drugom - krajnjem štetniku ovdje tuženiku.

19. Takav slučaj uređuje odredba čl. 91. Zakona o obveznim odnosima, (dalje: ZOO-a, "Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23.) koja propisuje: kad obvezu ispuni osoba koja ima neki pravni interes u tome, samim ispunjenjem obveze na nju prelazi vjerovnikova tražbina sa svim sporednim pravima.

20. I ovdje dolazimo da najvažnije pretpostavke u ovom postupku. Da bi tužitelj imao regresna prava prema tuženiku na njega ista moraju prijeći ispunjenjem obveze - plaćanjem.

21. Tužitelj je još u svom stranačkom iskazu na ročištu 4.9.2026. (str. 91 spisa) naveo da iznos koji utužuje (još) nije platio Allianz Zagreb d.d. Zagreb.

22. Tužitelj je tek 2.10.2026. dostavio određeni dokaz o plaćanju (str. 100 i 101 spisa). Ali iz tog dokaza o plaćanju ne proizlazi da je tužitelj išta platio. Iz tog dokaza proizlazi da je Tjaša Šmidovnik 2.10.2026. platila 4.624,00 EUR Allianz Zagreb d.d. Zagreb koji iznos odgovara glavnici koju je tužitelj dužan Allianz Zagreb d.d. Zagreb po presudi P-1263/15-23 od 8. studenoga 2017. koja je preinačena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-203/2018-3 od 5. studenoga 2020., str. (37-41 spisa), ali se na Potvrdi o plaćanju ne vidi sama svrha plaćanja, pa se to na taj način ne može povezati.

23. Dakle, isplatu nije izvršio tužitelj nego Tjaša Šmidovnik.

24. Ako tužitelj nije platio Allianz Zagreb d.d. Zagreb, a prema potvrdi koju je dostavio na str. 101 spisa nije, to ne može biti aktivno legitimiran potraživati taj iznos od krajnjeg štetnika, a pored činjenice da izostaje pravni posao između tužitelja i platitelja Tjaše Šmidovnik.

25. Stoga nisu ispunjene pretpostavke niti jedne odredbe ZOO- kojima se uređuje regres.

26. Nije ispunjena pretpostavka iz odredbe čl. 91. ZOO-a jer tužitelj nije ispunio obvezu a s eventualnim ispuniteljem obveze (Tjaša Šmidovnik) nije uredio obvezno-pravni odnos.

27. Zaključno, tužitelj nije ni tvrdio ni dokazao da je upravo on isplatio naknadu po presudi poslovni broj P-1263/15-23 od 8. studenoga 2017., preinačenoj presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-203/2018-3 od 5. studenoga 2020.. Tužitelj je samo tvrdio da je u obvezi po toj presudi ali takva

činjenična situacija ne dovodi do prijelaza prava. Zaključno, tužitelj je samo dokazao da je presudom obavezan na isplatu, ali ne i da je isplatu izvršio kao ni kada ju je izvršio. Tužitelj dokazuje u tom smjeru nije niti predložio u tužbi, a niti nakon nastavka postupka, iako je ovaj postupak bio u prekidu do pravomoćnog okončanja postupka iz kojeg proizlazi tužiteljeva obveza. Stoga na tužitelja nisu prešla nikakva prava po bilo kojem propisu, a osobito ne prava Allianz Zagreb d.d. Zagreb kojemu je tužitelj u obvezi platiti po presudi.

28. Tužitelj ne može potraživati iznos koji je platio netko treći bez uređenja obvezno-pravnog odnosa s tom trećom osobom.

29. Tužitelj je u postupku predložio pa odustao od dokaznog prijedloga za provođenjem pomorskog vještačenja.

30. Sud je zaključio da tužitelj nije dokazao činjenicu plaćanja po presudi P-1263/2015-23 od 8.11.2019. (preinačena PŽ-203/2018-3 od 5.11.2020. (str. 37-41 spisa) da bi imao aktivnu legitimaciju potraživati regresnu isplatu štete i da su na njega prešla prava Allianz Zagreb d.d. Zagreb.

31. Tužitelj nema osnovu temeljem koje su na njega prešla prava eventualnog uplatitelja Tjaše Šmidovnik, ako se i uzme da je plaćanje izvršeno po presudi koja obvezuje tužitelja iako se to na potvrdi o uplati ne vidi.

32. Slijedom navedenog, kako tužitelj nije dokazao prvu pretpostavku za regresno potraživanje naknade štete temeljem čl. 91. ZOO-a niti u čija je prava stupio isplatom sud je odbio tužbeni zahtjev za regresnu naknadu štete od 4.624,00 EUR odnosno donio je odluku sukladno točki I. izreke presude.

33. Ovdje s radi o sporu male vrijednosti te su stranke upozorene u pozivu za pripremno ročište (iza str. 35.) na dužnost iznošenja činjenica, predlaganja dokaza i rokova u kojima su to dužni učiniti.

34. Odluku o parničnom trošku sud je donio na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a. Tuženik je u cijelosti uspio u sporu u kojem je zastupan po punomoćniku koji je odvjetnik, pa je tuženiku priznat trošak prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa) za slijedeće radnje u postupku:

- sastav odgovora na tužbu od 14.1.2026. od 200,00 EUR (Tbr. 7. t. 1.);
- trošak zastupanja na ročištu 23.3.2026., 4.9.2026. i 5.10.2026. u iznosima od 200,00 EUR za svako (Tbr. 9. t. 1.), ukupno 600,00 EUR, odnosno ukupan iznos od 800,00 EUR.

35. Slijedom navedenog, sud je obvezao tužitelja da tuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak od 800,00 EUR, odnosno donio je odluku sukladno točki II. izreke presude.

36. Slijedom svega iznijetoga, sud je donio odluke kao u izreci presude.

Rijeka, 23. listopada 2026.

Sudac
Nataša Vukić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 (osam) dana od dana objave, a u slučaju da nije bila uredno obaviještena o ročištu na

kojem se presuda objavljuje u roku od 8 (osam) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Odluka u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. ZPP-a.).

Dokument je elektronički potpisan:	DN:
NATAŠA VUKIĆ	C=HR
Vrijeme potpisivanja:	O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI
23-10-2026	2.5.4.97=#130D48523838373835393634393537
14:56:35	L=RIJEKA
	S=VUKIĆ
	G=NATAŠA
	CN=NATAŠA VUKIĆ

Broj zapisa: **9-3088f-19acd**

Kontrolni broj: **027bd-7b625-ca21d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=NATAŠA VUKIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.